

KURIER POZNAŃSKI

wychodzi 2 x dziennie

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr Marian Chelminowski, wiadomości potocznych Witold Urbański, za wszelkie inne działy odpowiada Zdzisław Antoniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Wydawnictwo: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna
w Poznaniu, św. Marcin 70.

Nr 535 Wydanie P

Poznań, wtorek dnia 23 listopada 1937

Rok 32

Poznań, 22 listopada.

„Płaszczyna najbardziej miarodajna“?

Jeżeli w Berlinie — czemu świeżo w sposób tak jaskrawy dał wyraz czołowy hitlerowski „Völkischer Beobachter“ — jeszcze się oburzają, że system rządowy w Polsce daje społeczeństwu „nadmierną“ swobodę w zwalczaniu dążeń niemieckich, szczególnie w sprawie Gdańska, to pretensja ta jest — nieco zbyt śmiała.

Wystarczy przypomnieć, że silna, ale poważnie sformułowana rezolucja wielkiego zgromadzenia narodowego w Poznaniu uległa w odnośnych niezależnych dziennikach stolicy, a następnie w reszcie kraju konfiskacie. Skonfiskowany został również szereg artykułów prasowych do tego stopnia, że czytaliśmy oświadczenia redakcyjne, iż rezygnuje się z omawiania obecnej sprawy gdańskiej, by nowa nie nastąpiła konfiskata. Oświadczenia takie nie przemawiają nam co prawda do przekonania, ale są w każdym razie wymowną ilustracją owej „nadmiernej“ swobody opinii publicznej w Polsce w zwalczaniu dążeń niemieckich w sprawie Gdańska.

Prasa „sanacyjna“ ze swej strony trąbi, jak zwykle, co się zmieści, że polska polityka oficjalna odnosi sukces po sukcesie, że hitleryzm w Gdańsku został „osadzony“ przez samego kanclerza Hitlera, a nie mniej przez — Polską Agencję Telegraficzną, że w sprawie Gdańska nie ma żadnego niebezpieczeństwa bezpośredniego, że w ogóle — dobrze się dzieje... To wszystko po fakcie dokonany nie tylko rzeczywisty, ale i ustawowy dekretami Senatu politycznego ujednoczenia Gdańska z Rzeszą Niemiecką na monopartyjnej podstawie hitlerowskiej, przy czym zwierzchnia władza polityczna w Gdańsku znajduje się w ręku „gauleitera“ z ramienia Berlina.

Od tryumfalnego chóru głosów prasy prorządowej odbiega artykuł tygodnika „Naród i Państwo“, organu lewicowo-„sanacyjnej“ „Naprawy“. Artykuł ten, napisany widocznie jeszcze przed pojawieniem się osławionego komunikatu Polskiej Informacji Politycznej, uzasadniającego politykę Ministerstwa Spraw Zagranicznych w sprawie Gdańska, dotyczy wcześniejszych polsko - niemieckich deklaracji w sprawie mniejszości narodowych i towarzyszących deklaracji tym eununcjacji. O końcowej uwadze ówczesnego oficjalnego doniesienia, która, jak wiadomo, zбочyła na tory sprawy Gdańska, „Naród i Państwo“ powiada, co następuje:

„Rządy polski i niemiecki uznały za wskazane, aby w trakcie rozmowy ambasadora Lipskiego z kanclerzem Hitlerem „stwierdzono, że stosunki polsko-niemieckie nie powinny być przez sprawę gdańską narażone na trudności“. Co to znaczy „przez sprawę gdańską“? Czy przez sprawę, wynika-

Wyniki podróży lorda Halifaxa

Dyplomatyczne ogólniki brytyjskiego ministra — Rozmowa z kanclerzem Rzeszy bez rezultatu — Wielka rezerwa prasy niemieckiej — Neurath nie jedzie do Londynu

Berlin (PAT). Prasa energicznie protestuje przeciwko przesadnym komentarzom i domysłom na temat rozmów lorda Halifaxa.

„Völkischer Beobachter“ stwierdza, iż tematem obrad były palące sprawy polityki międzynarodowej, zaznacza jednak, że jest rzeczą zbędną snuć domysły co do treści tej rozmowy. Wizyta nie może wywołać w Niemczech ani rozczarowania, ani nieaktualnych nadziei. Doszła ona do skutku z inicjatywy Anglii i nie miała na celu doraźnych wyników politycznych. Również doniesienia paryskie i londyńskie o wizycie min. Neuratha w Londynie są wedle dziennika — „dowolnymi kombinacjami“. Wedle pisma, taki wyjazd nie jest uzasadniony nagłą koniecznością, toteż należy przypuszczać, iż nie będzie on brany pod uwagę.

„National Ztg.“ stara się również osłabić przewidywania w związku z podróżą lorda Halifaxa. Obecna wymiana zdań — wedle tego dziennika — odbywała się pod znakiem naprężonego położenia międzynarodowego wobec zatargów w Hiszpanii i na Dalekim Wschodzie. Nie należy oczekiwać jakiegos wstrząsu jako oddźwięku tych zatargów, gdyż rozsądna polityka mocarstw zdołała zlokalizować ogniska niebezpieczeństwa. Jednak obecne położenie jest jeszcze tak niewyjaśnione, że należy odczekać aż jedno z dwóch państw (Anglia lub Niemcy) wyrazi życzenie nowego spotkania i nowej wymiany zdań.

Powyższe wywody świadczą, iż niemieckie koła polityczne nie oczekują bezpośrednio żadnych niezwykłych na-

stępstw podróży Halifaxa. Wizyta min. Neuratha do Londynu zdaje się należeć jeszcze do dość dalekiej przyszłości.

Londyn (PAT) Koła polityczne nie posiadają dotychczas bliższych danych, które by rzuciły światło na wynik wizyty lorda Halifaxa. Jedynym autentycznym materiałem są jego oświadczenia poczynione wczoraj w Berlinie, w ambasadzie brytyjskiej wobec przedstawicieli prasy angielskiej.

Określiwszy swoje rozmowy z kanclerzem, prem. Goeringiem i min. Neurathem, jako „swobodne, szczerze, nieobowiązujące i poufne“ lord Halifax oświadczył, co następuje:

„Żywię nadzieję, że w wyniku naszych rozmów nastąpiły pewne postępy na drodze, która prowadzić może do wyjaśnienia atmosfery pomiędzy W. Brytanią a Niemcami, oraz do lepszego wzajemnego zrozumienia, od którego tyle spraw zależy“.

Podziękowawszy następnie prasie za jej wstrzemięźliwość lord Halifax podkreślił, iż nic nie jest w stanie bardziej podważyć atmosfery, w której pożyteczne rozmowy mogłyby być dalej prowadzone, jak podniecanie opinii publicznej wieściami, że coś określonego stanie się tego, a tego właśnie dnia.

Zapytany czy może potwierdzić wiadomość, która krążyła w oficjalnych kołach niemieckich, że w sposób nieobowiązujący zaprosił min. Neuratha do Londynu, lord Halifax w ostrożny sposób odpowiedział, że co się dalej stanie zależy musi od narad, które odbędą się w Berlinie i w Londynie na temat rozmów, prowadzonych przez niego w ostatnich czasach.

Tak więc lord Halifax co do politycz-

nych wyników wizyty, okazał się wielce powściągliwy. Formalnie nie zaprzeczył wiadomości o zaproszeniu Neuratha, ale w taktowny sposób wskazał na jej zależność od dalszych kontaktów pomiędzy obu rządami.

W Foreign Office podkreślają, że żadne formalne zaproszenie niemieckiego min. spraw zagranicznych dotąd nie nastąpiło. Ponadto w londyńskich kołach miarodajnych uwaga zwracana jest na fakt, że lord Halifax prowadził rozmowy o głębszym zasięgu jedynie z kanclerzem Hitlerem, gen. Goeringiem i bar. Neurathem, natomiast pominięte były w dużym stopniu narodowo-socjalistyczne czynniki partyjne. Z tego faktu wyciągany jest wniosek że rozmowy ograniczone były w rzeczywistości jedynie do wysondowania oficjalnej polityki rządu Rzeszy. W naradzie z kanclerzem Hitlerem, która zresztą była o wiele krótsza, niż się w Londynie spodziewano, lord Halifax dowiedzieć się miał jak wielką wagę Niemcy przywiązują do zaspokojenia swoich roszczeń kolonialnych. Hitler podkreślić miał również pragnienie pokoju Rzeszy, ale zaznaczyć miał, że Niemcy są wciąż przeciwne wielostronnemu układowi międzynarodowym.

Według opinii miarodajnych czynników londyńskich, kanclerz wypowiedzieć się miał w ten sposób przeciwko powrotowi Niemiec do Ligi. Podkreślił podobno również że ze swej strony nie zamierza narazie wysuwać żadnych konkretnych propozycji, że raczej oczekuje ich ze strony W. Brytanii. O ile te wieści są prawdą to nie wydaje się by wizyta lorda Halifaxa przyniosła konkretne wyniki.

jęce ze stosunku Gdańska do Rzeszy, np. z jego dążenia zawartego w haśle „Zurück zum Reich“, czy też przez sprawy wynikające z jego stosunku do Polski? Interpretacja, jaką daje niemiecka półurzędowa „Diplomatisch-Politische Korrespondenz“, idzie w kierunku pierwszej z tych ewentualności. Zwrot użyty w komunikacie o rozmowie Lipski—Hitler jest niepokojąco dwuznaczny.“

Jak na organ „sanacyjny“, powiedziano tu prawdę dosyć wyraźnie, choć w formie ogólniej. Naszym jednak zdaniem owo stwierdzenie, że „stosunki polsko - niemieckie nie powinny być przez sprawę gdańską narażone na trudności“, jest nawet tylko pozornie dwuznaczne; rzeczywiste dążenia niemieckie w tej kwestii mają konsekwentnie jedno i to samo oblicze zupełnie wyraźne. Mimo tego oblicza, mimo tej linii rozwojowej — stosunki polsko-niemieckie nie mają doznać „trudności“, tzn. Polska ma się z tym, co się w Gdańsku dzieje, pogodzić i spokojnie w dalszym ciągu trwać — w przyjaźni z Niemcami.

Cytujemy dalsze uwagi wspomnianego tygodnika „Naprawy“:

„W każdym razie poruszanie tej sprawy (gdańskiej — red.) w komunikacie (o polsko - niemieckich deklaracjach, dotyczących wzajemnych mniejszości narodowych — red.) było zbędne. Można wprawdzie utrzymywać, że bezpośrednie stosunki dwóch państw zawsze mogą być narażone na trudno-

ści przez odrębne kompleksy zagadnień, i państwa mogą chcieć wzajemnie to wyjaśnić. Jednak w takich wypadkach, składa się oświadczenia tylko wtedy, kiedy chce się podkreślić na zewnątrz równorzędność zainteresowań obu państw w jakiejś sprawie, np. kolonialnej. Oświadczenie w sprawie Gdańska, zawarte w komunikacie z dn. 5 bm. może wzbudzać pewien niepokój, że Gdańsk, jak Persja lub Chiny przedwojenne, został oficjalnie uznany za strefę skrzyżowania wpływów, w danym wypadku polskich i niemieckich.“

Niepokój „Narodu i Państwa“ jest więcej, niż uzasadniony tym bardziej, że, ściśle wzięwszy, chodzi o oficjalne uznanie Gdańska za strefę skrzyżowania wpływów nie tylko polskich i niemieckich, ale — państwa polskiego i Rzeszy Niemieckiej.

Na tym właśnie gruncie stanął niestety wspomniany fatalny komunikat Polskiej Informacji Politycznej, inspirowanej przez MSZ.

Z powołaniem się na rozmowę ambasadora Lipskiego z kanclerzem Hitlerem przyznano się w komunikacie tym do traktowania sprawy Gdańska w Berlinie i stwierdzono publicznie, że się rokowania w tej sprawie z Berlinem uważa z polskiej strony za — „płaszczynę najbardziej miarodajną“.

W toku wojny światowej i na paryskiej konferencji pokojowej polityka

poliska w oparciu o wolę narodu z zelną konsekwencją pracowała nad oderwaniem Gdańska od Rzeszy Niemieckiej i uniezależnieniem go na przyszłość od jej wpływu. Na tym gruncie stanął traktat wersalski; na tym stanowisku trwała polityka polska bez względu na charakter zmieniających się rządów. Teraz nie tylko sprawę Gdańska omawiano w Berlinie, ale jeszcze głośno uznano Berlin za „płaszczynę najbardziej miarodajną“. Dokąd to w tej dla państwa polskiego najważniejszej dziedzinie roli jego nad Bałtykiem zaszła — „mocarstwowa“ polityka polska!

A konsekwencja? Jeżeli, przypuścimy, dojdzie wskutek dalszej zachłanności niemieckiej do konfliktu o Gdańsk, — czy uznanie Berlina publicznie za najbardziej miarodajny czynnik nie grozi nam umyciem rąk w danym razie tego czy innego wielkiego mocarstwa? Na przykład za cenę utrzymania w swym ręku kolonii niegdyś niemieckich?

Na niebezpieczne tory zesłała polska polityka zagraniczna. Nikt w społeczeństwie nie przemawia za niepotrzebnym rozdrażnianiem stosunków z Niemcami, ale polityczną ofensywę niemiecką nad Bałtykiem zdoła powstrzymać tylko nieustępliwe, twarde obstawanie przy naszych prawach w Gdańsku i umacnianie tam pozycji politycznej Polski

W sobotę, dnia 20 listopada 1937 r., zasnął w Bogu w wieku lat 78, zaopatrzone Sakramentami św., mój najdroższy i najukochańszy mąż, nasz najlepszy i najtroskliwszy ojciec, teść i dziadek, ś. p.

Franciszek Kosicki

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 23 bm., o godz. 15,30 z kostnicy cmentarza Bożego Ciała. Msza św. odprawi się nazajutrz o godz. 8-mej rano, o czym donoszą

w ciężkim smutku pogrążeni
żona, dzieci i wnuki.

zg 28 281

Poznań, Warszawa, Katowice.

Dnia 21 listopada 1937 r., zmarła w Bogu, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzone św. Sakramentami, ś. p.

Stanisława Wawrzyniakówna

moja najdroższa córka, kochana i dobra nasza siostra, szwagierka i ciostroskani

Pr 34 462-58,451

ojciec z rodziną.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 23. XI. o godzinie 15 z kaplicy cmentarza Farnego przy ul. Bukowskiej.

Poznań, Pińsk, Bydgoszcz, Kopaszew, dnia 21. XI. 1937 r.

Zakład pogrzebowy „Bracia Nowak”, Poznań, Pl. Nowomiejski 10. Tel. 10-46

Ksawery Kawecki

em. Sędzia Sądu Najwyższego w Sarajewie
em. Podprokurator Sądu Okręgowego w Poznaniu

po ciężkich cierpieniach zmarł dnia 20 listopada 1937 r. w Poznaniu w 83 roku życia, opatrzone św. Sakramentami.

zg 28 275

w ciężkim smutku pogrążona
córka.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 23. listopada br. o godz. 3 po poł. z kaplicy na cmentarzu św. Marcina przy ul. Bukowskiej.

W niedzielę, dnia 21 listopada 1937 r., zasnął w Panu, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzone Sakramentami św., nasz ukochany brat i wuj, ś. p.

Bolesław Brochwicz - Donimirski

właściciel Cygus ziemi Malborskiej.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 25 listopada w Podstolinie.

dg 25 221

W smutku pogrążona

rodzina.

Cygusy p. Heinrode, Żnin, Plugawice.

W sobotę, dnia 20 listopada 1937 r. o godz. 12,15, zasnął w Bogu, zaopatrzone Sakramentami św., mój ukochany mąż, nasz najdroższy ojciec, dziadek, brat i wuj, ś. p.

Józef Elantkowski

emer. st. sekretarz poczt.

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 24. bm. o godz. 15,45 z domu żałoby przy ulicy Trzeciego Maja nr 2.

Msza św. za duszę drogiego Zmarłego odprawi się nazajutrz o godzinie 8 w kościele OO. Franciszkanów, o czym zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

żona, dzieci i rodzina.

Gniezno, Rogoźno, Barcin, Radom.

ng 52 602

Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

Za okazane nam współczucie i udział w oddaniu ostatniej przysługi mojemu drogiemu mężowi i naszemu ukochanemu ojcu, ś. p.

Nikodemowi Szczepankiewiczowi

składamy Czcigodnemu Duchowieństwu jak: Ks. Dziekanowi Obarskiemu z Kąkolewa, Ks. Proboszczowi Bartkowskiemu z Ostrowa Kościelnego i Ks. Proboszczowi Maruszowskiemu z Strzałkowa — Wszelkim Organizacjom jak: Kółkom Rolniczym z Skarboszewa i Strzałkowa, miejscowej Ochotniczej Straży Pożarnej, Towarzystwu Przemysłowców, „Sokół” i innym — Wszelkim Krewnym i Znajomym serdeczne

Bóg zapłać!

ng 54 514

Strzałkowo, dn. 21. 11. 37.

Pogrążona w smutku
rodzina.

Za ostatnią przysługę, oddaną nieodżałowanej pamięci mężowi i ojcu naszemu, ś. p.

Franciszkowi Sikorskiemu

za okazane nam współczucie i słowa serdecznej pociechy, składamy tą drogą wszystkim Krewnym, Przyjaciołom i Znajomym serdeczne

Bóg zapłać!

dg 25 2

Poznań, listopad 1937 r.

żona i dzieci.

FUTRA LISY, SKORY

wszelkiego rodzaju, wielki wybór, najnowsze modele, ceny korzystne

dogodne warunki spłaty

dg 24 987 tylko u

Jana Willmana

Poznań, Plac Wolności 7
podwórce I. piętro

Futro

damskie 75,— dziecięce białe futerko jak nowe na 4 latka 25,—
Poznań, Dominikańska 1 — 7.
zd 50 300

Ciepłe trykoty

(bieliznę trykotową) męskie, damskie i dziecięce poleca w pierwszej jakości w wielkim wyborze i tanich cenach

KALAMAJSKI

Pr 34 340-41-45, 37-40

Za ostatnią przysługę oddaną nieodżałowanej pamięci mężowi, ojcu i teściowi naszemu, ś. p.

Antoniemu Zielonce

i okazane nam współczucie oraz dowody szczerzej sympatii i słowa pociechy, składamy Dyrekcji, Urzędnikom i Pracownikom firmy H. Cegielski, wszystkim Przyjaciołom i Znajomym serdeczne

Bóg zapłać!

zg 28 277

Zona, dzieci i rodzina.

Cały Poznań zachwycę się od 16 listopada rb.

ATRAKCJAMI

W MOULIN ROUGE

na czele

JULIUSZ NEMO

wszechświatowy czarodziej

LENA CONCHI

prawdziwa hiszpanka z Madrytu i wiele innych

Pr 34 461-47,1

Wstęp wolny!

Ceny niskie!

Zwraca się specjalną uwagę na codzienne ulubione „Five o'clock Tea” Kawa, herbata 75 gr.

Tg 21 773

Specjalny Magazyn Gorsetów

pod firmą

„Gorsety — W. Tomaszewska”

przy ulicy Kantaka nr 7

otwieram z dniem 23 listopada rb.

Szanownym Paniom polecam łaskawej uwadze gorsety, które wykonane według kroju paryskiego i wiedeńskiego są w noszeniu wygodne i eleganckie

zg 28 278

Wiktoria Tomaszewska

Sprzedajemy w nowo otwartym składzie przy ul. Wrocławskiej 8, z znanej o wszechświatowej sławie Firmy

Bacon Export Gniezno Sp. Akc.

wędliny, konserwy oraz wszelkiego rodzaju przetwory mięsne, odpadki bekonowe, mięsa i t. d.

zg 28 276

„Roleks” S. z o. o.

LOKALE FABRYCZNE

w centrum Górnego Śląska ca 600 m² (światło, prąd na siłę i gaz), nadające się na przemysł drzewny itp. zaraz korzystnie do wydzierżawienia. Zgłoszenia E. Dziadek, Chorzów Miasto, 40 Maja 111.

dg 25 000

